

عنوان مقاله:

قابلیت های نمایشی داستان لیلی و مجنون نظامی

محل انتشار:

همایش ملی تئاتر و ارتباط فرهنگی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

رجس تفضلی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد فیروزآباد، فارس

خلاصه مقاله:

غنا در لغت به معنای سرود، نغمه و آواز خوش است و اثری که احساسات انسان را به نمایش می گذارد، می توان به عنوان اثری غنایی به حساب آورد. یکی از قله های ادبیات غنایی ایران، نظامی گنجوی است که در منظومه های خود عشق و سوز و گداز عاشقانه را به شکلی زیبا برای خواننده به تصویر می کشد. یکی از آثار نظامی، لیلی و مجنون است که داستان در واقع ریشه در داستان های فولکلور و داستان های کهن اعراب دارد. نظامی در منظومه لیلی و مجنون به زیبایی به خلق صحنه های عاشقانه می پردازد و این امر آثار او را به نمایشی زنده نزدیک کرده است. در این مقاله برآنیم که به قابلیت های نمایشی منظومه ی لیلی و مجنون نظامی گنجوی بپردازیم و جنبه های نمایشی این اثر را مورد بررسی و تحلیل قرار دهیم. هدف از این کار در مرتبه نخست، شناخت عناصر نمایشی این اثر و در مرتبه بعد فراهم آوردن امکان استفاده از این اثر، در اقتباس ها و آثار داستانی و نمایشی جدید است.

کلمات کلیدی:

نظامی گنجوی، لیلی و مجنون، ادبیات نمایشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1307770>

